

دولتها و هیئت حاکمه تمام شؤون مملکت را متزلزل کرده اند

کسانی که در نه سال گذشته نتایج مبارزه ملی مردم ایران را بر یاد دادند و با برقراری حکومت‌های جابرو سایل تسلط مجدد پیدانگان را بر امور داخلی ایران فراهم کردند اکنون پس از برهم زدن پایه‌های حکومت مشروطه و برقراری رژیم پلیسی با سرعتی بیش از پیش به آنها دست ام اساس اقتصاد آن برداخته‌اند.

هیئت حاکمه ایران که از سال ۱۳۳۲ تاکنون علاوه بر عواید جاری مملکتی بیش از سه هزار میلیارد ریال در آمد نفت و وام و کمک‌های خارجی و استفاده از ذخیره ارزی کشور تحصیل کرده با وجود این برای هزینه‌های روزانه خود در مانده اکنون نقشه‌گمشاخانه تری برای تلافی منابع مالی کشور طرح کرده است. سالها بود که بنام طرح‌های عمرانی و برنامه‌های دولتی و موسوم ملت را سرگرم میکردند و مهلت میخواستند که ایران را بهشت برین سازند. اکنون سرمایه‌های ملی بیهوده از کف رفته است و جز حیف و میل ها و رگود اقتصاد و افزایش سرسام آور قیمت‌ها و شیوع بیکاری و ازدیاد اختلافات طبقاتی و وابستگی زیاد از حد بکشورهای خارجی نتیجه دیگری عماید مردم ستمدیده ایران نگردیده است. در طول این سالها همه فشارهای خفیان آورد زمینه سیاسی به بهانه تامین رشد سریع اقتصاد و وارد میآمد پیوسته وعده میدادند که در ظرف ده سال ایران را پادشاهی متمدن و پیشرفته‌ای برسانند. ولی از این دو رخسار بی‌بهره و بی‌بهره اقتصاد پدید نیامد. مردم ایران هم سالها در زندانی هولناک زیسته‌اند و هم در آستانه ورشکستگی قرار گرفته‌اند. چندانکه دولت اعلام کرده است در سال جاری یازده هزار تاد و از ده هزار میلیون ریال کسر بودجه در و با آنکه به بهانه منابع داخلی و خارجی برای گرفتن وام‌های سنگین و مخرب متوسل شده‌اند تنها راهی که در این مرحله بنظر مسئولین امور رسید، اختصاص دادن سهم روز افزون از عواید نفت به هزینه‌های اداری و نظامی است. هدف نهضت ملی کردن نفت علاوه بر خلع ید از یک شرکت استعماری خارجی و کسب استقلال سیاسی و اقتصاد آزادی بوجود آوردن ثروت ملی بیشتری جهت بهبود زندگی افراد جامعه ایرانی بود. مردمی که این مبارزه بزرگ تاریخ معاصر ایران را رهبری کردند در رتبه اول از بینوایی و جهلی که نظام اجتماعی و اقتصادی تحمیلی بر ملت ایران مسلط ساخته است به جان آمد بودند و میخواستند کلیه عواید نفت فقط بصرف کارهای تولیدی و عام المنفعه برسد. منظور آنسان تقویت بنیه اقتصادی کشور بود که استقلال ایران بدان بستگی دارد. اما هیئت حاکمه فعلی و حامیان خارجی آنها که به حفظ استقلال اقتصادی و سیاسی کشور توجهی ندارند با سرعت هر چه تمامتر عواید نفت را به بودجه‌های دولتی منتقل میکنند تا بصرف تحکیم پایه‌های تسلط خود برسانند بعدی که اکنون بیم آن میرود که چشم طمع بکلیه درآمد های نفت بد و زندق و مسائل توسعه و پیشرفت کشور را یکسره بکناری افکنند. مسئولین امور چنان سرگرم بود در دادن عواید نفت شده‌اند که گویی منابع نفتی ایران سرچشمه پایان ناپذیری است که تا ابد خواهد توانست و لخر جیب‌های دستگاه حکومتی را جبران کند در حالی که کشورهای دیگر بدون دسترسی چنین منابع عظیمی با تحمل فد اکاریهای زیاد به پیشرفت‌های بزرگی در جهت رشد سریع اقتصاد و نا امل آمده‌اند. حکومت‌های چند سئال اخیر ایران جز بگسترش خارج از حد و دستگاه‌های بیکفایت اداری و تقویت قوای انتظامی برای سرکوبی نیروهای ملی توجهی نداشته‌اند. بایان یافتن منابع نفتی که خواه ناخواه زمانی پیش خواهد آمد ملت ایران را با خطر هولناکی روبرو خواهد ساخت زیرا هیچکس در فکر آن نبوده که پایه اقتصاد ایران و نیرومندی بکمک درآمد های هنگفت نفت که در حد و ده درصد درآمد ملی را آنهم بصورت ارز در اختیار دولت قرار میدهند برای کشور بریزد. سالها وقت گرانبها و میلیاردها بول کشور را تنها بخاطر نگهداری بیکریمار بوبو سید در دستگاه حکومتی تلف کرده‌اند و میلیونها مردم فقیر را از مواهب خداداد سرزمین خود محروم داشته‌اند. دستگاه فاسد و جابر حکومتی بسبب آنکه برخلاف اراده عمومی به حکومت خود ادامه میدهند قادر نیست جز این راهی بیبماید. لزوم سیرنگد اشتن صاحبان نفوذ و مقام و رشوه‌دهی و عناصر داخلی و خارجی و تقویت نیروهای انتظامی دیگر محلی برای طرح‌های توسعه اقتصادی باقی نمیگذارد. یک دولت ملی و متکی به توده مردم خواهند توانست تمامی عواید نفت را بصرف طرح‌های تولیدی و عمرانی برسانند. هزینه‌های اداری و نظامی فعلی به هیچ عنوان با احتیاجات واقعی کشور تطبیق نمیکند و چنانچه با روی کار آمدن یک دولت ملی نیازی در دستگاه‌های مخوف کنونی برای تحمیل حکومت بر مردم از میان برود و دستگاه‌های کشوری و لشکری بروظایف ملی خود عمل کنند کسر بودجه خود بخود محو خواهد شد. اگر سیاست‌های فعلی حکومت‌های غیر ملی بیساز این ادامه یابد نه تنها رکود اقتصادی و بیکاری خصوصاً در میان نازکران و جوانان تحصیل کرده شیوع پیدا خواهد کرد و نومیدی کامل گریبانگیر مردم خواهد شد. بستگی ایران به وام‌ها و کمک‌های خارجی افزایش خواهد یافت و استقلال سیاسی و اقتصاد ایران مورد معرض خطر قرار خواهد گرفت. دولتهای ورشکسته و فاسدی که اعتبار داخلی و بین‌المللی خود را از کف میدهند و برای گرداندن چرخ حکومت ناچارند دست در زیر زکی بطرف حکومت او سرمایه‌داران بیگانه دراز کنند با سانی بشرایط سخت و نامشروع آنها تسلیم میشوند. وقتی سود جویان بیدانه در برابر خود حکومت‌هایی رامیبینند که حاضر شرکت در هرگونه غارت منابع کشور هستند عجز آنها بعنوان مختلف آغاز میشود و اقتضاحاتی مانند کارخانه کود شیمیائی شیراز و قضیه جان مولود و آب آهن ازنا و طرح توسعه بندر عباس پیش میآید. در عین حال دولتهای خارجی برای حفظ منافع اتباع خود و تضمین ادامه غارتگری و امپراتوری با شرایط سنگین به حکومت‌های دست نشانده خود میدهند تا این بساط را برای مدت بیشتری حفظ کنند. گرونگهد اشتن عواید آیند صنعت نفت در برابر وام‌های خارجی که در دنیای کنونی بی نظیر است یکی از نشانه‌های وضع ناهنجاری است که بی لیاقتی و فساد حکومت‌های نه ساله گذشته پیش آورده است و در واقع تاریخ پنج‌ساله و شصت سال قبل را که گمرکات کشور روئین بندگان بود تکرار کرده‌اند. وقایع تاسف آور چند سال اخیر و اعتراف دولتهای غیر ملی به اشتباهات و ناپاکی‌ها و بی کفایتیهای خود ثابت کرده است که تا وقتی یک دولت ملی و صالح وجود اعتماد و حمایت مردم مصدر امور نگردد منابع مالی و استقلال سیاسی و اقتصادی کشور از دستبرد اشخاص باک و نالایق و غیر ملی رانمان خواهد بود و مردم ایران نخواهند توانست نیروها سازند خود را برای غلبه بر ختیه‌های ناشی از سالهای استعمار و استبداد بکارانند از نند.

جنگ سازمان برنامه و وزارت دارائی

تردید و عدم هماهنگی و تضاد سراسر دولت امینی را فراتر گرفته است. در حالیکه وزیر دارائی تبلیغ میکرد که میخواهد از کلیه هزینه‌ها به میزان بانزد در صد بکاهد تا احتیاجی به کم کردن سهم سازمان برنامه از عواید نفت پیدا نشود یکی از معاونین سازمان برنامه که استعفای خود را پیش نگرفته است در مصاحبه مطبوعاتی با کیهان انگلیسی صریحاً اعلام کرد که بخاطر سیاست‌های غلط دولت برنامه سهم در خطر است. این مصاحبه در روزنامه‌های فارسی و سانسور شد و کیهان انگلیسی را هم کمشت دولت را باز کرد و بود قصد داشتند تعطیل کنند.

جنگ بین سازمان برنامه و وزارت دارائی بدوین سابقه نیست. دولت‌های فاسد که برای تحمیل حکومت خود بر مردم ناگزیرند دستگاه‌های مخوف نظامی و اداری خود را بطور روزافزونی بسط دهند و عواید نفت چون شبح باد آورده‌ای چشم آنان را خیره میکند هر روز بیهانه‌ای دست طمع بطرف اعتبارات عمرانی از عواید نفت دراز میکنند. سازمان برنامه از طرف دیگر که در برابر مقاطعه‌کاران و مشاورین و سایر مقامات خارجی تعهداتی برای اجرای باره‌ای طرح‌هایی با اصطلاح عمرانی دارد ناگزیر است در برابر وزارت دارائی ایستادگی کند و جنگ ببرد از آنجا که این مقامات طرح نیست مصالح عمومی مملکت و موضوع پیشرفت اقتصادی کشور است. دولت بجای آنکه برای رشد سریع اقتصادی ایران نقشه منظم و منسجم داشته باشد با خون سردی کامل تماشاگر کشمکش جنگ جناح‌های مختلف حکومت و ازین رفتن منابع مالی کشور میباشد.

آیا "چک سفید" را پس گرفته اند؟

دکتر امینی و دولت‌ش روز بروز رو به فقر میروند با اینکه بیش از چهار ماه از سال مالی گذشته هنوز از بودجه کل مملکتی خبری نیست و دولت امینی مانند دولت‌های زودگذر بعد از جنگ مخارج روزمره خود را بصورت بودجه یکدوازدهم تامین میکند. کمربودجه و هزینه‌های هنگفت نظامی بصورت معمائی بر دولت امینی درآمد هندی است نخست وزیر بر حرف وی کفایت ایران که اسیر هیئت حاکمه و دستگاه‌های نظامی و انتظامی است نمیتواند این معما را حل کند حامیان غربی وی نیز اظهار عجز میکنند.

همه میدانند که اختلاف امینی و جناح دیگر هیئت حاکمه در مذاکرات و اشکنگن مطرح شد و نیز در مورد تقلیل نیروهای نظامی ایران گفتگوهای بعمل آمد طبق اظهار مقامات مطلع بنا بر اصرار کندی موافقت شد که ارتش ایران را تا میزان ۲۵ درصد در طی سه سال تقلیل دهند ولی پس از آنکه مراتب با اطلاع امینی رسید و او نیز در مقام تقلیل بودجه نظامی برآمد ارتش را و اخطار کرد که زیر این چنین تعهدی نخواهند رفت. جای شگفتی نیست که امرای ارتش بتقلیل بودجه خود تن در نمیدهند زیرا بدوین تردید تقلیل بودجه موجب تقلیل مدخل و کاهش ریخت و پاش‌های چند سال اخیر آنها خواهد شد.

گسترش بیش از اندازه دستگاه‌های لشکری ایران تا حد زیادی زائیده سیاست غلط غرب در ایران است. در وحشت و شتابزدگی پس از انقلاب ۱۹۵۸ عراق و ول غربی در ایران سیاستی اتخاذ نمودند بعد بنام سیاست "چک سفید" معروف شد. معنی سیاست چک سفید این بود که برای مقابله با خطر کمونیسم با ارتش ایران اجازه داده شود به هر اندازه که میخواهد وسعت پیدا کند و تا آنجا که میتواند عملیات پول خرج کند اعتبار را اختیار آن خواهد بود. در نتیجه برای حفظ منافع غرب در خاور میانه ارتش ایران بطور بیسابقه‌ای گسترش یافت و طبق برنامه جاه طلبانه‌ای هر سال مبالغ عظیم تری حیف و میل شد. با تغییر وضع بین المللی و کاهش خطر کمونیسم در عراق تجدید نظر در سیاست نظامی غرب در خاور میانه و بخصوص در ایران مطرح شد. کسانی که برای حفظ منافع خود ایران را تشویق کرده بودند ارتش عظیمی که باینه اقتصاد و مالی کشور هیچ تناسبی ندارد بوجود آورد اکنون از قبول صورت هزینه‌های آینده سرباز میکشند و در نتیجه مملکت ما زیر بار سنگین مخارج نظامی دست و پا میزند همانهایی که این مشکل را بوجود آورده اند در رفع آن دچار مشکلات دیگری شدند. اگر خواهند از حجم ارتش بکاهند با نارضایتی شدید روبرو میشوند و اگر هم بگذارند وضع بد بین منوال ادامه پیدا کند مردم محروم ایران باید تا سالها سال بار سنگین یک وضع مصنوعی و غیر ضروری را تحمل کنند. آنچه از آمد و رفت مسیونها و نمایندگان دول غربی با ایران بر میآید ظاهر ادال بر آنست که دیگر سیاست چک سفید مطرود شده است و دیر باز دولت ایران باید بتنهائی با مشکلات مالی ننگداری یک ارتش بزرگ دست و پنجه نرم کند یا اینکه این مخارج هنگفت و غیر ضروری را حذف نماید. اما آشکار است که دولت‌های ضد ملی مردم این میدان نیستند. امینی میفرسد که هرگونه کاهش در بودجه ارتش موجب نارضایتی جناح‌های هیئت حاکمه گردیده و سبب آن شود که حکومت او ساقط گردد و در نتیجه حاضر نیست به هیچ قیمت بچنین خطری تن در دهد.

سؤال از دستگاه دولت

از سال ۱۳۳۷ تا سال جاری بنام انجام کارهای عمرانی و اقتصادی منطقه بلوچستان بوسیله شرکت ایطال کنسولت یک میلیارد و هفتصد میلیون ریال (کلیه عوارض و مالیات‌ها بعهده سازمان برنامه است که بمبلغ فوق افزود میشود) خرج شده است. از دولت سؤال میکنیم که با توجه با ما را اقتصاد و عمرانی سال پیش از شروع کار این شرکت و صرف این همه هزینه چه تفاوتی در رفاه و آسایش عمومی و بهبود وضع اقتصادی و عمرانی این منطقه بوجود آمده است. شك نیست جواب منفی خواهد بود و جز مشتی تبلیغات دروغ‌رادی و بی‌وفایی و تلف شدن مبالغ کلان نتیجه‌ای برای مردم نداشته است. جمعیت بلوچستان و سیستان جمعاً در حدود چهارصد و چند هزار نفر میشود (صفحه ۸۸ آمار در ایران چاپ دیماه ۱۳۳۸) که بهر یک نفر آن چهار هزار و بیست ریال اگر تقسیم میکردند میرسد و یا عبارت دیگر هر خانواده پنج نفری امکان داشت که بیست و پنج هزار ریال برسد و در سرمایه کاریا کشاورزی آنان بشود و اگر دولت ملی و دولسموز بود و راهنمائی و ارشاد و کمک میکرد رفاه نسبی برای تمام مردم بلوچستان و سیستان که منطقه‌ای فقیر و عقب مانده است فراهم میشد.

بزرگاله را برای محالجه با هواپیما به خارج دولت با اروپا فرستاده اند

خبر میدهند که بزرگاله خانم یکی از مهندسان شرکت ایطال کنسولت مطالعه کار سازمان برنامه در بلوچستان را بخرج سازمان برنامه با هواپیما برای محالجه با ایطالیا فرستاده اند و پس از معالجه و بهبودی مجدد آنرا بهمین وسیله با ایران رجعت داده و صحیح و سالم تحویل خانم صاحبش نموده اند. نزدیک شش ماه است که هر دو چشم یکی از دانشجویان دانشکده علم در نتیجه یورش چتر بازان بدانشگاه و ورود ضربات بسراو نابینا شده و راه علاج آن اعزام وی با رویا تشخیص شده و در رئیس دانشگاه هم از موضوع مستحضراست ولی وسیله اعزام این دانشجو هنوز فراهم نشده است.